

ZVONNIK

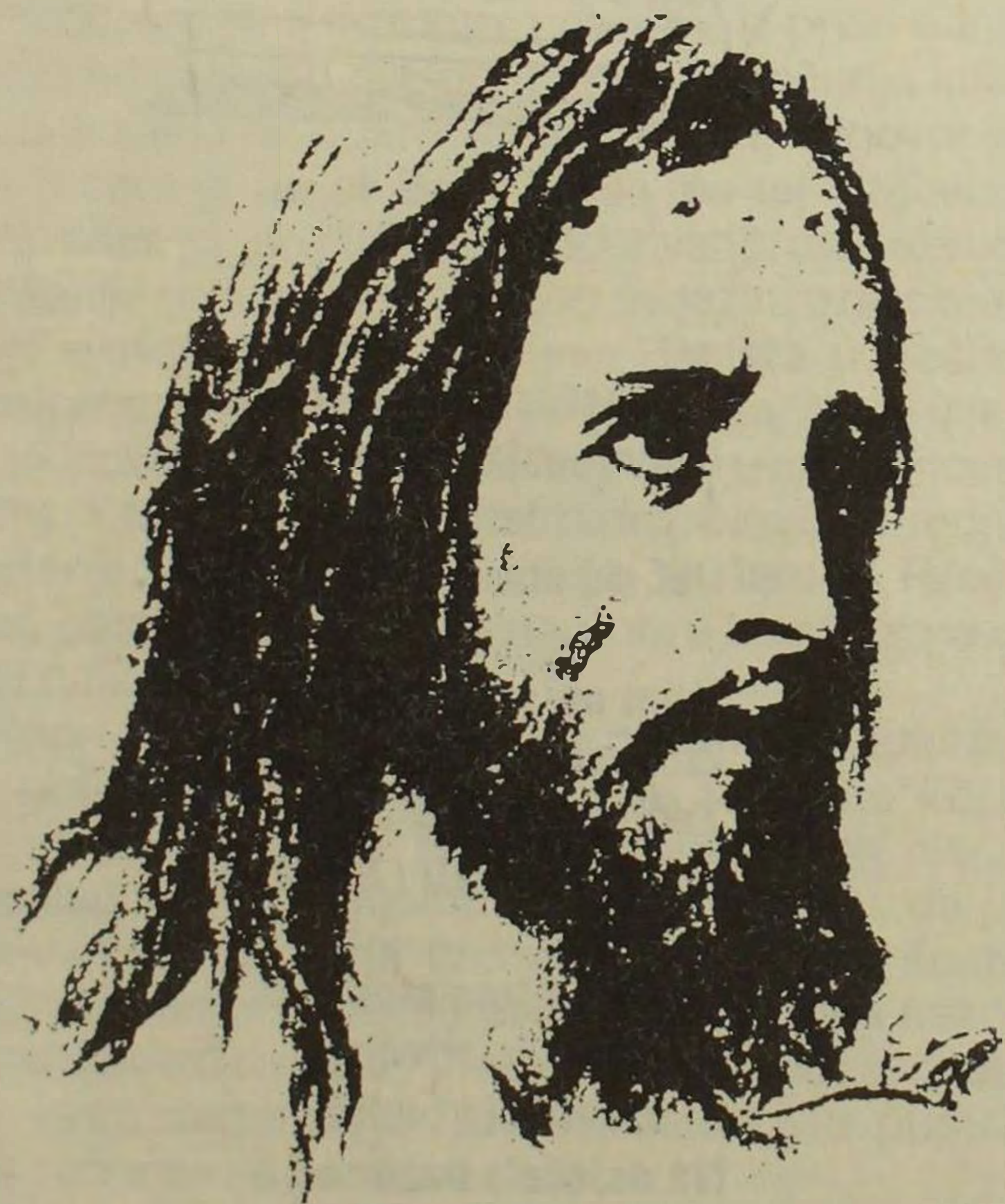
katolički list

GODINA: II

BROJ : 4 - 5

Subotica, veljača - ožujak 1995.

Cijena : 1,00 Din

ISUS KRIST, TRAJNI LIK BOŽJI

nije se kao plijena držao
svoje jednakosti s Bogom,
nego sam sebe "oplijeni"
uzevši lik sluge,
postavši ljudima sličan;
obličjem čovjeku nalik,
ponizi sam sebe,
poslušan do smrti,
smrti na križu.
Zato ga Bog preuzvisi
i darova mu Ime,
Ime nad svakim imenom,
da se na Ime Isusovo
prigne svako koljeno
nebesnika, zemnika i podzemnika.
I svaki će jezik priznati:
"Isus Krist jest Gospodin!" -
na slavu Boga Oca.

/Poslanica Filipljanima/

+++++

*Gospodine, započinjemo
Korizmu posta, molitve i bratske
ljubavi. Udijeli nam jakost
protiv navala duha zloće i
ustrajnost u dobrim djelima.*

**OVO SU DANI
OBRAĆENJA:
OSLOBODIMO SE GRIJEHA
I SPASIMO DUŠE SVOJE**

KORIZMA - VRIJEME MILOSNO

Dovoljno bi bilo pozorno i meditirajući pročitati biblijska čitanja na Pepelnicu pa da shvatimo što nam je činiti u Korizmi. Prije svega prorok Joel nas poziva da se vratimo Bogu "svim srcem svojim, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, bogatom dobrotom, on se nad zlom ražali". Puno je zla u nama i oko nas. To zlo nas sapinje i muči. To zlo je izvor nemira u srcima, u obiteljima, među narodima i cijelom svijetu. Taj nemir pak izvor je čovjekove nesreće. Valja nam se vratiti Gospodinu svim srcem. Na to nas nagovara i sv. Pavao kad kaže: Dajte, pomirite se s Bogom!

Vratiti se Bogu znači zapravo pomiriti se s njim: priznati mu svoje grijeha i pokajati se za njih. Onaj tko to učini iskusit će istinitost riječi: "U vrijeme milosti usliših te i u dan spasa pomogoh ti". Neka to ne bude nikom teško kad znamo da je naš Bog "nježnost sama i milosrđe, bogat dobrotom". Takvom Bogu se lako vratiti jer povratak Bogu nije odlazak na sud, nego u zagrljaj. Nije odlazak u zatvor, nego na gozbu. Onaj tko se istinski vrati Bogu ove Korizme, iskusit će zašto je Korizma vrijeme milosno!

Kad se vratimo Bogu - u njegov zagrljaj - on će nam dati da spoznamo što nam je dalje činiti. Odlomak Matejevog evanđelja na Pepelnicu vrlo je konkretan: molitva u tajnosti, post u tajnosti i dobra djela u tajnosti! Zašto u tajnosti?! Svako dobro djelo učinjeno s ljubavlju, nesebično (ne očekujući nagradu) i ponizno (ne u želji da bi nas ljudi hvalili) otvara riznice Božjega blaga, kojim Otac nebeski, koji vidi u tajnosti, obilno nagrađuje one koji čine takva djela. Eto dobre prilike da primimo od Boga nagradu. Pred nama je dakle vrijeme milosno. Kao da započinje velika nagradna igra. Učinimo ono malo što se od nas traži kako bismo bili dionici velike nagrade koju Bog daje svakom tko točno odgovori na njegova "pitanja", odnosno zahtjeve.

I ovaj broj našeg Zvonika želi Vam pomoći da dobro i točno odgovorite na ono što Bog od vas traži.

U to se dobro uklapa i pomak nekih naših rubrika na prednje stranice. Želimo više pomagati vaš duhovni rast - puno više nego li vas samo izvještavati o onom što se drugdje dogodilo. "Događaj" koji najviše ispunja čovjeka je događaj u njegovom vlastitom srcu: događaj susreta s Gospodinom i događaj njegove vlastite dobrote.

Uloga žene u društvu i Crkvi neprocjenjiva je. Svojim prilozima Međunarodnoj godini žene i mi želimo posvjedočiti da smo toga svjesni.

Svijet danas više voli svjedoke nego li učitelje, odnosno učitelje ukoliko su i svjedoci, već je dobro poznata izreka. Zato nastavljamo s rubrikom "Svetac mjeseca" kao i s predstavljanjem svijetlog i dragog nam lika sv. Antuna u godini njegovog velikog jubileja.

Dodirne točke Crkve i kulture su očite i poznate, zato smo se odlučili na razgovor s predsjednikom KUD "Bunjevačko kolo". To je kulturna ustanova koja s Crkvom u Hrvata, na ovim našim prostorima najviše surađuje.

Djeca i mladi su budućnost društva i Crkve. Stoga i njima nudimo nešto za duhovnu izgradnju, ali i za razonodu, za igru koja je u njihovoj dobi tako potrebna i značajna. Čuli su se glasovi da bi djeci i mladima trebalo darovati čak tri ili četiri stranice. Neka djeca su bila tužna kad su otkrila da križaljka u zadnjem broju nije bila nagradna, pa smo odlučili ubuduće u svakom broju djeci i mladima ponuditi nagradnu igru. Sponzora ove nagradne igre već imamo. Nagrade će biti onakve kakve nam sponzor daje.

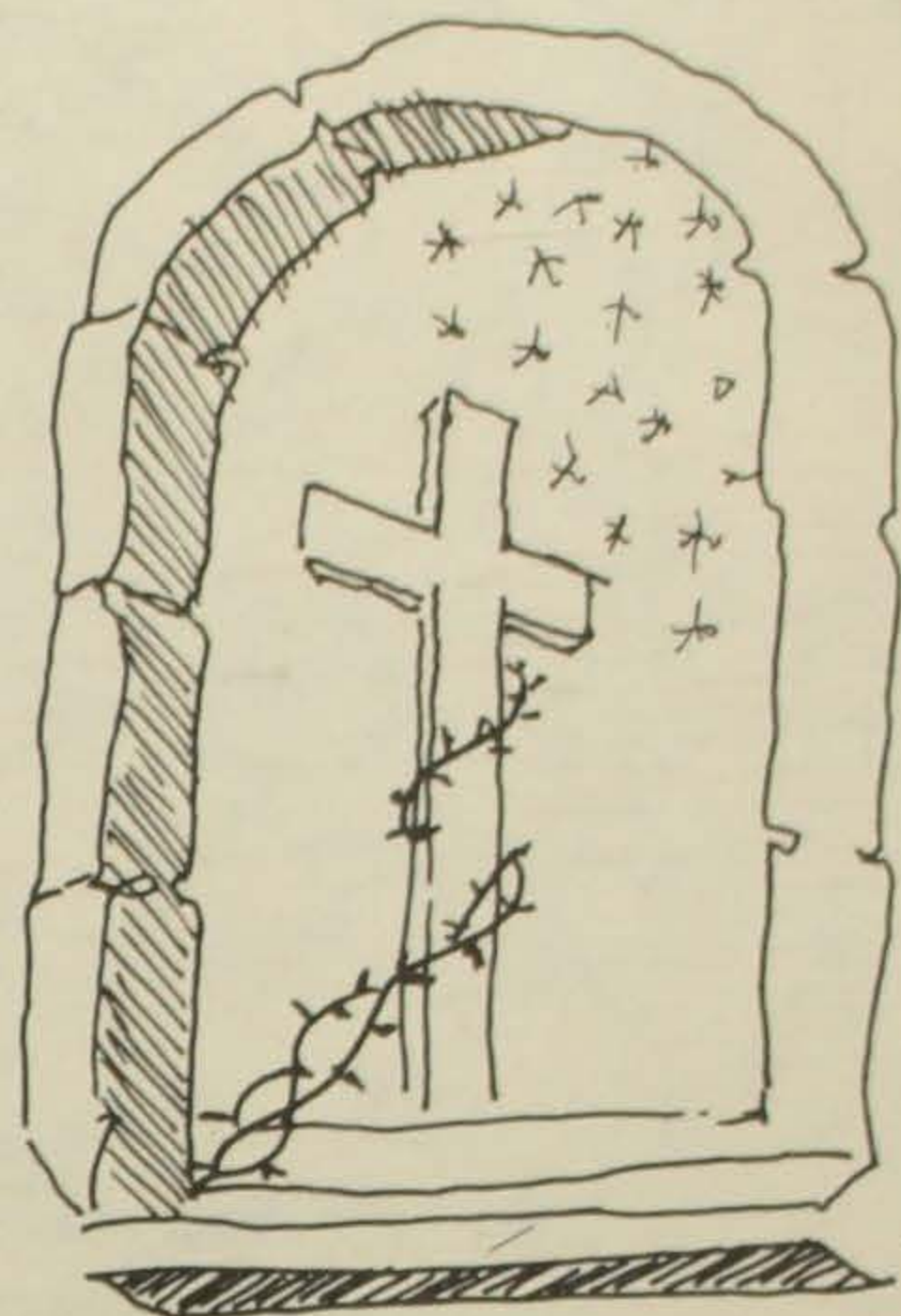
Neki su postavljali i pitanje: zašto baš takav zvonik u zaglavlju lista, koji ni ne liči na zvonik. Pročitajte li "Povijesni kutak" ovoga broja bit će vam jasno.

Na sjednici Uredničkog vijeća našeg lista, održanoj

u ponedjeljak 13. veljače ove godine, odlučili smo da ovaj broj bude dvobroj, odgovarajući tako na brojne primjedbe: zašto list izlazi na kraju mjeseca. Dakle, ovaj dvobroj je samo zato da bismo započeli s izlaženjem Lista početkom mjeseca. Slijedeći broj očekujte, dakle, početkom mjeseca travnja.

Dok za Vas molim i zazivam Božji blagoslov, želim Vam dobar početak Korizme i radosno življenje tog milosnog vremena.

S ljubavlju, vaš urednik

Tajanstven vršec običaj
Obdržavajmo ovaj post
Što četrdeset dana se
Već od starine postio.

Njim najprije su počeli
Židovski Zakon, proroci,
Tad Isus ga posvetio,
Vremena Kralj i Stvoritelj

Udržavajmo stoga se
U jelu, pilu, riječima,
Snu, zabavi i budnije
Na osjećala pazimo.

Izbjegavajmo poroke,
Što mlitavce obaraju,
Ne popuštajmo nimalo
Prepredenom silniku.

Udijeli trojstvo blaženo,
Podari, Bože jedini,
Da posti tvojim vjernima
Donesu plod obilati. Amen.

(Himan Službe čitanja)

RIJEČ - SUZO, RADOSTI MOJA

Nedavno smo čitali u prvom čitanju 5. nedjelje kroz godinu o viđenju ili pozivu Izaije proroka. Mnogi su znalci tumačili te riječi. Zapazio sam kako prorok izriče svoju nedostatnost: "Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana. U narodu nečistih usana prebivam, a oči mi vidješe Kralja, Gospodina nad vojskama".

Usne se otvaraju da izreknu riječ. Riječ biva porukom, pozivom. Riječ želi biti svjetlo na stazi. Prije nego se usne otvore - riječ se stvara, proživljava u nutrini - da bi bila prava.

Pripadamo vjeri koja cijeni, njeguje, pazi na riječ. Isus je puno razgovarao s ljudima. Žrtvovao je san za riječ. Govorio je na gorama, uz more, po selima i gradovima. Zastajao je u kućama nudeći riječ spasenja, Božjeg prijateljstva. Opraštajući se od svojih, naredio im je: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se" (Mk 16,15-17).

Kad sam zakoračio u svećenički stalež postao sam djelatnik navještaja Riječi. Prilazim tom odgovornom zadatku uvijek s drhtajem i nadom. Iz prvih dana u sjećanju mi je jedan dijalog, susret. Na pitanje krizmanoju kumi zašto ne dolazi na svetu misu, odgovor je bio: "Pa u crkvi je uvijek isto". Zbnio me taj odgovor. Pokušao sam joj protumačiti neprihvatljivost takvog stava. Kasnije sam dugo razmišljao o njezinim riječima. Kuma je u nečemu bila u pravu. Doista u našim obredima ima puno onoga što se ponavlja, što je isto. Ali što je novo? Nova je Riječ koja se uvijek iznova naviješta. Stara i uvijek nova Riječ. Novo je moje raspoloženje, dob, situacija u kojoj slušam tu Riječ. Riječ želi pasti u mene, tebe - na dobru zemlju a ne u trnje, ne na kamenito tlo.

Rado se sjećam predavanja prof. Ivana Goluba. Čitam gotovo sve njegove knjige i članke koje pronađem po novinama. Bio je i ostao ljubitelj riječi. Pazio je kad se rodi u njemu - da je ne ispusti, da je njeguje i drugima preda kao dar. Sjećam se šetnji Sljemenom. Susretali bismo profesora kako na nekoj klupi bilježi nešto u notes. Onda nisam shvaćao, sada znam - riječ nadahnutu, rođenu nije želio pustiti slučaju, zaboravu ili propasti.

Drugi, dragi profesor, sada pokojni Jerko Fućak upozoravao nas je kao studente: "Pazite da ne budete ambonske papige". Jasno mi je bilo onda i sada. Riječ Isusova ne može se naviještati bez uvjerenja, bez strasti. Ako nije zagrijala propovjednika, bila mu novost - teško će u slušateljima zapaliti svjetlo.

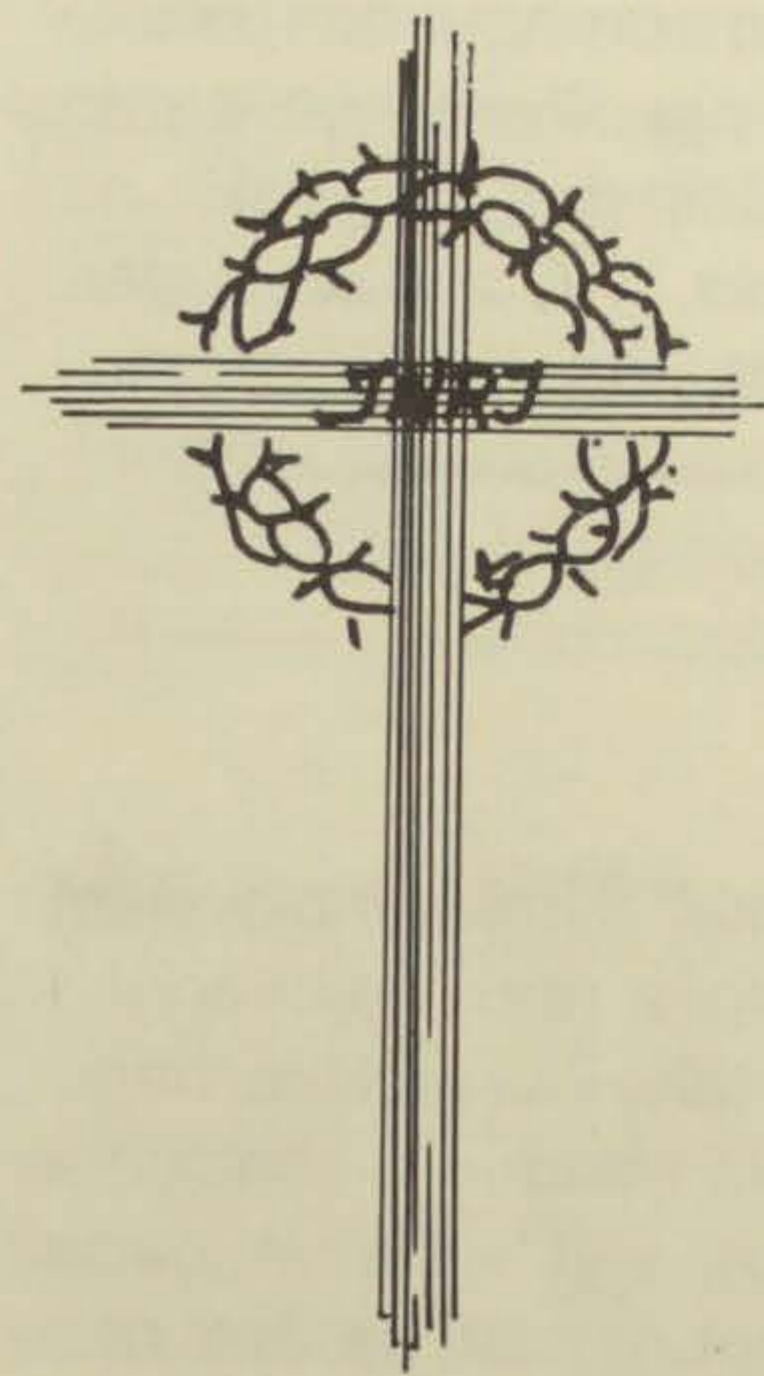
Izaiji je žerava sa žrtvenika očistila usne. Žerava je potrebna i danas propovjednicima, vođama naroda, političarima... Nek nam riječ ne bude ljigava, dvosmislena, neistinita - već snažna, svjedočka, blaga, ljubavljiva natopljena.

Lazar Novaković

ŽIVJETI KORIZMU

Pri kraju smo Poklada - vremena koje nam je drago i koje nam daje priliku za opuštanje. Za koji dan započima Korizma. Korizma je jedno od najjačih vremena crkvene godine. Svaki vjernik zna da je Crkvena godina građena tako da sve crpi i vodi k Pashalnom misteriju, tj. proslavi smrti i uskrsnuća Gospodina Isusa Krista. Vrijeme koje prethodi proslavi tog misterija Kristovog spasenja od najdavnijih vremena je Korizma. Ona započima Čistom srijedom, a završava na veliku srijedu.

Korizma nije proslava Isusove muke

Tokom dugog niza godina u svijest nam se utkalo da je Korizma vrijeme proslave Isusove muke i smrti. Međutim, kao kršćani trebamo u svojoj vjeri stalno rasti, pa tako i ovakvo poimanje Korizme polako ispravljati. Naime, Korizma je ponajprije vrijeme kada se u Crkvi intenzivno pripremamo da budemo Kristu što sličniji. Drugim riječima to znači "obučiti Krista", a to opet znači "skinuti starog čovjeka" i "obučiti novoga". To se događa u sakramentima

Krštenja, Potvrde i Euharistije.

Pracrkva je upravo Korizmeno vrijeme slavila kao uvođenje svih vjernika i onih koji su to željeli postati u to otajstvo. Jedino su se u uskrsnoj noći dijelili odraslima sakramenti Krštenja, Euharistije i Potvrde. Korizma i danas ima svoju prvu poruku: kroz razmišljanje, molitvu i djela pokore očistiti sebe tako da mi koji smo kršteni mogemo u uskrsnoj noći, obnavljajući svoja krsna obećanja, doživjeti obnovu saveza s Bogom. Vrhunac proslave Uskrsa je upravo u tom činu obnove saveza s Bogom. A u mnogim crkvama to je danas i uključanje novih kršćana u crkvu. Stoga je Korizma vrijeme pouke u osnovnim kršćanskim istinama koje su napose vezane za ta tri sakramenta: Krštenje, Potvrdu i Euharistiju.

Tek zadnji tjedan Korizme želi naglasiti da je Isus Krist tu milost našega preporođenja stekao svojom smrću na križu. Prihvatajući dragovoljno križ Isus je preuzeo na sebe sve grijeha svijeta. Svojom smrću na križu i činom uskrsnuća darovao nam je novi život.

Korizma - vrijeme posta, molitve i bratske ljubavi

Živjeti Korizmu konkretno znači da će vjernik kroz to vrijeme čitanjem Svetog pisma i slušanjem Božje riječi obnavljati svoju vjeru i hraniti je obilnije nego inače. Da bi to mogao, tj. ući u sebe i obnavljati se iznutra, potrebni su i vanjski čini pokore kao što su post i mnoga druga odricanja.

Post

Post je jedan od najpovlašćenijih vidova samodiscipline kojom čovjek najosnovnijoj potrebi održavanja života pretpostavlja svoju volju. Jede ono što smatra potrebnim, a ne prepušta se pukom užitku. To odricanje kroti našu razmaženu ljudsku narav, a omogućava daleko sabranije razmišljanje i ponašanje. Post nije samo odricanje od hrane, nego i od različitih drugih užitaka, na pr. odricanje od pušenja, alkohola, TV, zabava... Jer, bolesnici i ne smiju postiti, a nekima odricanje od hrane i nije neka osobita žrtva. Sva ta odricanja stvaraju vrijeme i prostor za molitvu.

Molitva

U Korizmi moramo živjeti i intenzivnijim molitvenim životom. Ne samo stoga što liturgija nudi najbiračnije i najljepše tekstove kako za čitanje, tako i za molitvu, nego i zato što postoji još niz načina da i sami i u obiteljima zajednički molimo na pr. Križni put - tu omiljenu pobožnost vjernog puka. Ova pobožnost ne želi nas potaći na suosjećanje s Kristom i njegovom patnjom, nego nas više potiče na suočavanje s Kristovom ljubavlju koja se očituje u njegovoj mucu.

Bratska ljubav

Korizma je, dakle, i intenzivno vrijeme ljubavi. Stoga su dobra djela - djela ljubavi treći vid slavljenja Korizme. Najveće i Isusu najdraže djelo ljubavi je pomagati braći u nevolji. To ne znači samo pružiti komad kruha siromahu, nego mu otvoriti svoje srce kroz razumijevanje, strpljivost, njegu, slušanje, smješak, lijepu riječ. Sve je to intenzivno življenje krćanske, bratske ljubavi.

Bilo bi poželjno da Korizma bude u svačijem srcu **PLANIRANA**, u svakoj obitelji **DOGOVORENA** i u svakoj župskoj zajednici **NADAHNUTA** i **KONKRETNA**. Ne može se ući u otajstvo Uskrsa bez ove duhovne pripreme koja je vrijeme razmišljanja, molitve, pokore, posta, dobrih djela i življenja za druge.

Andrija Kopilović

+++++

KORIZMA I NEPISMENOST

/Iz Papine prouke za Korizmu '95./

U svojoj poruci za Korizmu 1995. godine Papa govori o jednom problemu koji se nama može učiniti beznačajnim. On govori o nepismenosti. Započinje Isusovim riječima:

"Duh Gospodnji posvetio me je da navijestim Radosnu vijest siromasima. Poslao me je da navijestim... slijepima vid", te nastavlja: "U svjetlu Korizme, želim razmišljati zajedno s vama o jednom velikom zlu, koje veliki broj siromašnih lišava mogućnosti razvoja, izdizanja sa ruba društva i pravog oslobođenja. U ovom trenutku mislim na nepismenost. Moj časni prethodnik, Papa Pavao VI. naglasio je da 'Glad za naobrazbom nije ništa manje deprimirajuća od gladi za hranom. Jedan analfabeta je neishranjen duh!'

Ova užasna nevolja doprinosi da se održe mnogobrojne navike u uvjetima nerazvijenosti sa svim posljedicama skandalozne bijede koju to donosi. Bezbrojna svjedočenja, koja dolaze s raznih kontinenata, kao i susreti koje sam imao u toku mojih apostolskih putovanja, uvjeravaju me da tamo gdje je nepismenost, vlada više nego igdje drugdje glad, bolest, smrtnost djece, kao i poniženje, iskorištavanje i mnoge druge patnje svake vrste.

Čovjek, koji ne zna ni čitati ni pisati, bori se s velikim poteškoćama da se prilagodi suvremenim metodama rada; kao da je osuđen na nepoznavanje svojih prava i obaveza. On je zaista pravi siromah. Moramo biti svjesni da su stotine milijuna odraslih nepismeni, dok desetine milijuna djece ne mogu ići u školu, zato što možda nema ni jedne u blizini, ili što im siromaštvo onemogućava pristup. Tako su uskraćeni u razvoju svog života i spriječeni su ostvarivati svoja osnovna prava. Radi se o masama koje dižu ruke prema nama moleći bratsku pomoć".

Potičući nadalje pastire i sve odgovorne u rješavanju ovog tako značajnog problema suvremene civilizacije, Papa naglašava kako je "Svaka prava naobrazba ustvari istovremeno duhovna, intelektualna i moralna".

Navješćivanje Radosne vijesti (evangeliziranje) onima koji je još nisu čuli, puno je lakše ako oni koji žele upoznati Krista znaju čitati i pisati, ističe Papa, jer pismenost "pomaže da svaki brat i sestra prihvate na najosobniji način krćansku poruku i da prošire slušanje riječi Božje čitanjem. Omogućiti izravni pristup Svetom pismu većem broju osoba, kad je to moguće na njihovom jeziku, to može samo obogatiti razmišljanje i meditaciju svih onih koji traže smisao i usmjerenje vlastitog života.

Papa završava svoju ovogodišnju Korizmenu poruku s tvrdnjom: "... raditi za opismenjavanje znači doprinositi izgradnji zajednice na autentičnoj i aktivnoj bratskoj ljubavi".

UMRLA S. EMANUELA (Marija) GABRIĆ

U četvrtak 12. siječnja 1995. godine u 10,15 sati u prisutnosti svoje vrhovne Poglavarice i svojih susestara u samostanu sestara "Naše Gospe" - Anuncijata umrla je s. Emanuela Marija Gabrić.

S. Emanuela se rodila 13. srpnja 1931. godine u Starom Žedniku kao četvrto dijete Laze i Kate Sekulić. Roditeljski

salaš i obiteljski ambijent, u društvu tri brata i dvije sestre bio joj je najbolja škola dobrog kršćanskog odgoja. U takvom ambijentu čula je Isusov zov i pošla za njim. U samostan sestara "Naše Gospe" stupila je 1956. godine.

Tokom 39 godina svog redovničkog života obavljala je službu kuharice u Subotici. Najviše, 22 godine, u biskupiji odnosno sjemeništu "Paulinum".

Njezina bolest bio je veliki križ, ali ga je znala sakriti pa je nitko nije prepoznavao kao bolesnicu. Uvijek joj je bilo najvažnije drugom učiniti nešto lijepo. O sebi je uvijek imala skromno mišljenje vjerujući Marijinim riječima: "Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne".

Sprovod s. Emanuele bio je u petak, 13. siječnja 1995. godine iz Peić kapele u subotičkom bajsom groblju. Sprovod je vodio subotički biskup mons. Péntes, u prisustvu velikog broja svećenika i redovnica grada, te mnogobrojne pokojničine rodbine. Prigodnu homiliju srdačnim riječima održao je mons. Bela Stantić, generalni vikar Subotičke biskupije.

Poslije sprovoda bila je sveta misa zadušnica u župnoj crkvi Isusova Uskrsnuća.

Neka Gospodin obilno nagradi s. Emanueulu za sve što je učinila za našu Crkvu, osobito za buduće svećenike. Neka njezina žrtva i njezina ljubav bude zalogom novih duhovnih zvanja u našoj biskupiji.

UMRLA MAJKA PATNICA

U nedjelju 13. studenog 1994. godine u Subotici umrla je, u 70. godini života, MARIJA ORČIĆ, rođena Šarčević - majka našeg svećenika Miroslava Orčića, koji vrši kapelansku službu u Novom Sadu. Ona je sa svojim mužem Ivanom darovala Crkvi i društvu petoro djece - četiri kćerke i jednog sina.

Gospodin joj je u životu dao teški križ. Pune 23 godine neumorno, strpljivo i s ljubavlju dvorila je svog slugiranog muža, a i sama je bolovala od plućne bolesti.

Sprovod i misu zadušnicu, 16. studenog, vodio je subotički biskup mons. Ivan Péntes uz prisustvo 15 svećenika i veliki broj pokojničine rodbine, prijatelja i znanaca koji su je i za života cijenili kao dobru i plemenitu ženu i majku.

LÉNER BALAZS

U svojoj 91. godini života, 10. prosinca 1994. godine, preminuo je u Bačkoj Topoli Lener Balázs, otac našeg svećenika Istvána Lénera, župnika u Bačkoj Topoli. Pokojnik je imao osmero djece, a ima i 18 unuka, 13 praunuka i jedno čukunuunuče.

Sprovodne obrede predvodio je subotički biskup mons. Péntes uz sudjelovanje zrenjaninskog biskupa mons. Huzsvára, velikog broja svećenika i mnoštva naroda Božjega.

/Hitelet/

MIOCS SZANISZLO

/1915-1994/

U Kuli je koncem prošle godine preminuo Miocs Stanislav, otac našeg svećenika Josipa Miocsa, rektora sjemeništa "Paulinum" i direktora Biskupijske klasične gimnazije.

Pokojnik je rodom iz Bosne. U vihoru prvog svjetskog rata izgubio je roditelje, pa je odgojen u banjolučkom trapističkom samostanu. Kasnije ga je usvojila jedna njemačka obitelj iz Kule.

/Hitelet/

S.M. AGAPITA (Terezija) KORMENDI

U Bačkoj Topoli je 30. studenog 1994. godine sahranjena redovnica sestara "Naše Gospe", s. Agapita Kormendi. Pokojnica je rođena u Senti 1906. godine. U redovničku zajednicu sestara "Naše Gospe" stupila 1922. godine.

/Hitelet/

Oče nebeski,
Ti si moj gospodar.
Čini sa mnom
što hoćeš
daj mi ono
što smatraš da je
za moje dobro.
Uzmi od mene
što mi škodi.
Učini
da moja volja
bude tvojoj jednaka.
Blagoslovi mene
i blagoslovi svijet.
Blagoslovi me danas
i blagoslivljaj me sutra.
Blagoslivljaj me
sve dane
moga života.

Blaise Pascal

Življena vjera

BEZ LJUBAVI - NIŠTA*"Kad ljubavi ne bih imao, bio bih ništa..." (1Kor 13,3)*

Zar ne bi katkada bilo bolje da se pri ispitivanju savjesti ne bi toliko pitao koliko sam bio rastresen u molitvi ili kakve je vrste bila moja rastresenost, nego da se iskreno zapitam - da li se danas po meni razotkrila Božja ljubav?

Životom i radom moram svjedočiti Boga koji je ljubav. To je moja i tvoja najveća odgovornost.

"Ljubav je strpljiva, dobrotiva, sve opravdava, sve podnosi..." tako je sv. Pavao zapisao u svojoj himni ljubavi, ne o sanjarskoj, već o stvarnoj ljubavi za čovjeka komu se Bog želi približiti preko mene.

Vremena su teška. Mnogo je onih koji su željni kruha i ljubavi, malo toplih riječi. Zato je odgovornost nas kršćana velika.

Aktivista sam Dobrotvorne zajednice "Amor vincit". Živim na "Prozivci" i radim na tom terenu. "Prozivka" je velika betonska konstrukcija gdje čovjek ne poznaje svog susjeda i nije ga briga kako on živi. Često se pitam: zašto nam je Gospodin dao ljubav kad ljubimo samo sebe? Zašto nemamo lijepu riječ za ljude sa kojima živimo?

Vraćajući se s posla, nailazim na stariju ženu. Haljina joj prljava, ruka zaronjena u korpu za otpatke, lice izbrazdano borama, a svaka bora priča svoju priču. Ljudi su prolazili pored nje i promatrali je ispod oka. Nitko joj nije prišao. Osjetila sam u sebi glas koji je rekao: "Ovo su ruke koje traže tvoju ruku".

Žurno sam ušla u stan, uzela kruh, šećer i mast iz paketa "Amor vincit". Potrčala sam dolje, a starica je bila pored iste korpe. Prišla sam joj polako da je ne bih uplašila. Blago sam je pogledala i pružila vrećicu. Starica je podigla glavu, a iz očiju su joj potekle suze. Ni riječ nismo progovorile, ne znam kako se zove.

Umjesto da jedni drugima pomažemo, mi ostajemo stranci, plašimo se jedni drugih. Izmišljamo razne razloge za ovakvo ponašanje i stvaramo sebi opravdanje za to što nemamo ljubavi.

Nemoj mi reći da u svijetu ima rata. Nemoj mi reći da ljudi skapavaju od gladi. Nemoj mi reći da se ljudi ubijaju iz mržnje. Nemoj mi reći da ljudi progone jedni druge. **RECI MI ŠTO TI RADIŠ?** /Zlata Lacić/

+++++

**SAMO SU VJERNI DOSTOJNI
KRALJEVSTVA NEBESKOGA**

Svjedoci smo vremena u kojem naš katolički narod u Bačkoj sve manje ide u crkvu, ili, da budem konkretniji, na nedjeljnu svetu misu. Da bih istaknuo negativnost ove pojave poslužit ću se jednom pričom.

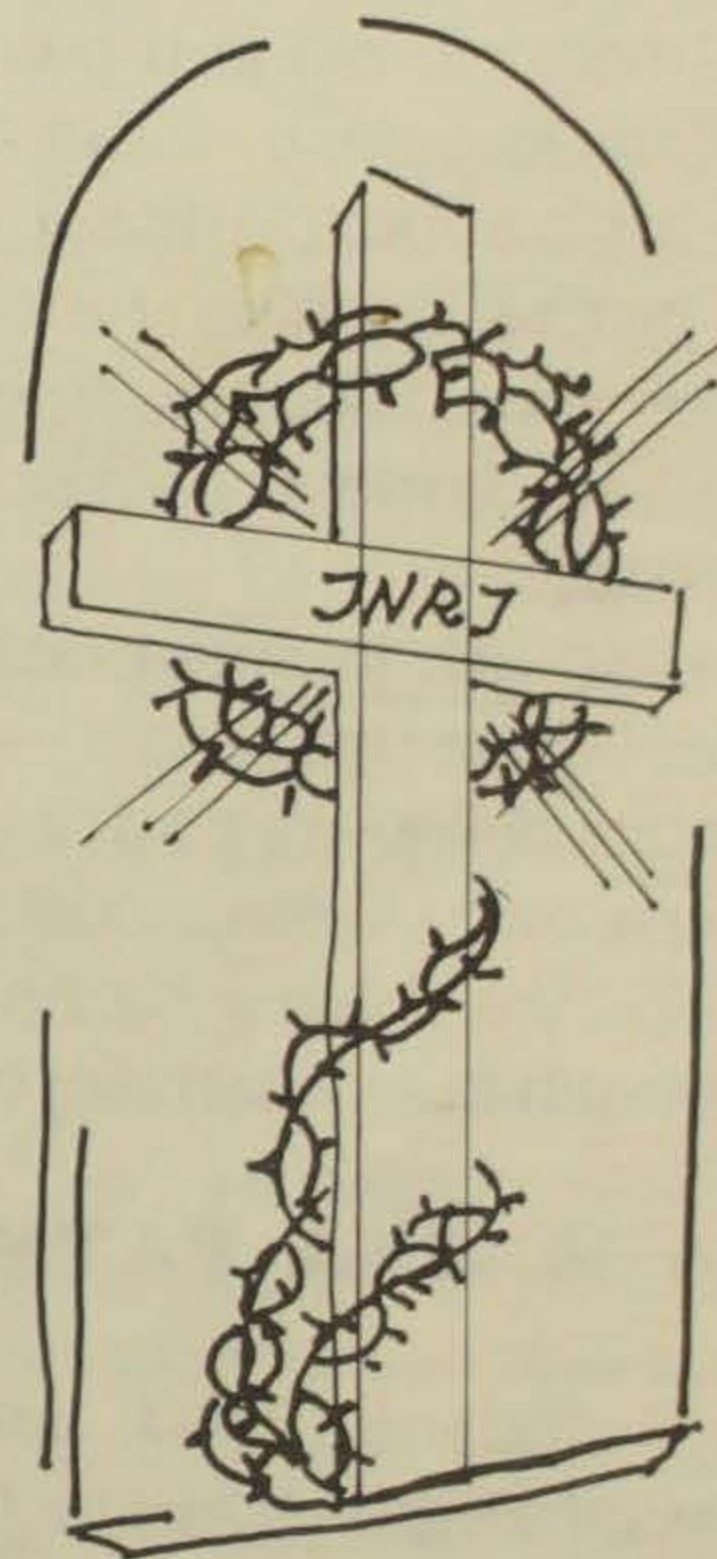
Jedan je čovjek na svojoj samrti napisao dvije oporuke. Jedna bi se trebala pročitati prije sprovoda, a druga nakon sprovoda. Poslije nekoliko dana blago je preminuo u Gospodinu. Isti taj dan kad je umro oporuka bijaše pročitana: "Želim da me pokopate sutra u četiri sata u zoru!" Pošto je to bila pokojnikova želja morala se ispuniti. I zbilja, u četiri sata bijaše njegov sprovod. Skupilo se svega petoro ljudi. Po završetku ukopa pročitana je i druga oporuka: "Svu moju imovinu podijelite s onima koji su mi bili na sprovodu!" I bi tako. Bijahu nagrađeni jer su ostali vjerni.

Ne poziva li Isus i nas na njegovu gozbu i u najgorim trenucima ovoga vremena? Koliko sam spreman žrtvovati sebe za njega? Ljepše je sjediti kod kuće i gledati TV, grickati čips i tome slično ili ostati u toplom krevetu i produžiti spavanje, nego otići na misu i kazati Isusu hvala Ti za sve. Hvala Ti za ovaj novi tjedan.

Znao je vrlo dobro pokojnik iz priče da će mnogi ostati u toplom krevetu i zanemariti njegov sprovod. Ali znao je da će biti i onih vjernih kojima će biti važniji njegov sprovod od kreveta. Zato je vjerne i nagradio.

Isus također nagrađuje samo ustrajne i vjerne. Budemo li spremni pohoditi Isusa kad to On od nas traži, primit ćemo i nagradu. A svi vrlo dobro znamo kakva je ta nagrada.

/Željko Šipek/

**JA SAM SUJETLO, A TI ME NE VIDIŠ!
JA SAM PUT, A TI ME NE SLIJEDIŠ!
JA SAM ŽIVOT, A TI ME NE TRAŽIŠ!
JA SAM ISTINA, A TI MI NE VJERUJEŠ!
JA SAM UČITELJ, A TI ME NE SLUŠAŠ!
JA SAM VOĐA, A TI NE PITAŠ!
JA SAM TVOJ BOG, A TI MI SE NE MOLIŠ!
JA SAM TVOJ NAJBOLJI PRIJATELJ,
A TI ME NE LJUBIŠ!
AKO SI NESRETAN - NEMOJ MENE KRIVITI!**
(Francuski spis iz 1632)

MOŽE LI SE KRSTITI DIJETE NEVJENČANIH RODITELJA?

Prvi put sam uzela u ruke "Zvonik" - broj 3, koji sam dobila od svoje prijateljice. Prvo, što mi je privuklo pažnju, bio je članak o blagoslovu kuće. Rado sam to pročitala, jer pamtim iz djetinjstva da je to postojalo.

Vidjela sam da želite odgovarati i na pitanja čitatelja, pa se usuđujem postaviti pitanje koje me dugo vremena muči. Živim u građanskom braku već osam godina i imam kćer koja nije krštena. Moj muž i neki prijatelji tvrde da se ona ne može krstiti, a moja prijateljica koja ide u crkvu kaže da sigurno može. Priznajem da nisam praktična vjernica, ali bih željela da moje dijete bude kršteno. Molim Vas da mi odgovorite, jer će možda moj muž pristati da se naše dijete krsti. Unaprijed se zahvaljujem.

/ J /

(Ime i adresa poznati Uredništvu)

Drago nam je da čitate naš novi katolički list Zvonik. Možete ga i Vi nabaviti u svim našim crkvama, svaki mjesec.

Što se tiče krštenja Vašeg djeteta, preporučamo da se odmah obratite mjesnom župniku koji će Vam dati sve upute - što valja učiniti prije samog krštenja.

Budući da takva pitanja postavljaju mnogi, osobito roditelji, ovdje ćemo odgovoriti načelnim stavom Crkve o krštenju djece.

Krštenje je prvi i temeljni sakrament od sedam svetih sakramenata koje je sam Krist ustanovio kao svetinje i sredstva spasenja. Bez krštenja ne može se primiti ni jedan drugi sakrament: ispovijed, pričest, krizma, ženidba, bolesničko pomazanje i svećenički red. Krštenjem se postaje kršćaninom, članom Crkve i baštinikom neba. Zato je Isus poslao svoje učenike i rekao: "Idite i krstite sve ljude... Tko se pokrsti spasit će se, a tko se ne pokrsti osudit će se,... jer nije povjerovao u jedinorodenoga Sina Božjega!" (Mk 16,15).

Iz toga proizlazi velika odgovornost roditelja za svoju djecu i njihovo vječno spasenje. Danas ima mnogo nekrštene djece i odraslih, jer su roditelji zakazali u svom kršćanskom roditeljstvu. No, sreća je da se sve može još uvijek popraviti i nemar nadoknaditi. Crkva ima u vidu i ona vremena, koja su iza nas, u kojima je krštenje smatrano starim običajem ili čak zaostalošću! Danas se krštenje cijeni u svim narodima koji su bili pod ateističkim sustavom. Kršćanin biti - veliko je dostojanstvo i veliki zadatak. Zato ga valja što bolje upoznati i truditi se živjeti ga u ovom svijetu.

Što se tiče gornjeg pitanja, odgovor je, neka se dijete krsti što prije! To se može, samo treba htjeti.

Ukoliko je dijete predškolskog uzrasta, ono će se krstiti na vjeru svojih roditelja. Ukoliko već pohađa školu, treba ga upisati što prije na vjeronauk kako bi upoznao

kršćansku vjeru. U ovom slučaju je najbolje da dijete primi sva tri sakramenta zajedno (krštenje, ispovijed i pričest). Jer, ako je ono sve do sada čekalo, nek pričeka još malo da se pouči i pripremi za sakramente. Iz pitanja se, međutim, vidi da roditelji žive samo u građanskom braku, pa je slučaj malo složeniji. Naime, ako su oba roditelja krštena, trebali bi cijeliti sve sakramente jednako, ne samo krštenje, nego i sakrament ženidbe. Ukoliko nisu oboje kršteni, već jedan od njih, mogu se također vjenčati u crkvi. Roditelji su, naime, odgovorni za atmosferu vjere u kojoj bi njihova djeca trebala živjeti. Krštenjem se dobiva sjeme vjere koje treba rasti i donijeti dobar rod vjere. Jer, što vrijedi sijati ako nema nikakve šanse da sjeme donese roda!? Dakle, za svako dijete traži se garancija roditelja da će krštenje djeteta donijeti dobar rod dostojan jednog kršćanina. Uostalom, to usmjerenje ka dobrom rodu je krštenikova zadaća kroz cijeli njegov život, tako da na kraju života može čuti konačnu i utješnu riječ svoga Stvoritelja: "Dobro, slugo dobri i vjerni... uđi u dom Oca svoga" (Mt 25,22).

Iz svega rečenoga je očito da je krštenje ozbiljna stvar, da ono nije neki puki običaj, već silno značajni događaj u životu svakog vjernika. Krštenje zahtijeva angažman samog krštenika, njegov obitelji i cijele vjerničke zajednice. Zato nikako nije na mjestu kad se čuju neutemeljene kritike na račun svećenika, kao što je ono u našem kraju: "Popo neće da krsti!" Zaboravlja se reći ono što je svećenik rekao o dostojanstvu i odgovornosti roditelja ili kumova za veliki dar Božji - krštenje.

Stoga molimo vjernike, osobito roditelje, da nam i sami pomognu u kršćanskom odgoju djece, bez čega bi krštenje bilo samo običaj bez sadržaja".

Antun Miloš, župnik

+++++

PISMA ČITATELJA

Poštovano Uredništvo!

Pridružujem se onima koji su radosno prihvatili štampanje Zvonika jer je vrlo uspješno počeo popunjavati prazninu vjerskog tiska nastalu otežanim dobavljanjem popularnog Glasa koncila.

Pošto ste uspješno prevladali najteži dio nastanka lista - štampanje prvog broja, sudeći po reakcijama čitatelja, Zvonik će ubuduće biti još traženiji, pošto nas obavještava o aktuelnostima iz vjerskog života i pomaze nam da (skromno) teološko znanje još više proširimo.

Siguran sam da nastojite Zvonik urediti još raznovrsnijim i sadržajno bogatijim, a time ga učiniti i privlačnijim. Stoga vam predlažem da otvorite novu rubriku koju biste nazvali na pr. "TU OKO NAS" ili slično gdje bi čitaoci dobili prostor za svoja mišljenja te zapažanja i prijedloge.

Prilažem vam članak "Naši ulični i atarski križevi" s molbom da ga objavite u okviru predložene rubrike ili pak zasebno ako ocijenite da ovaj tekst to zaslužuje.

Srdačno vas pozdravlja **Alojzije Stantić**

Od ovog broja na zadnjoj stranici NAJAVLJIVAT ćemo značajnija događanja u pojedinim župama naše i drugih biskupija ukoliko primimo najave.

U ovom broju najavljujemo one događaje za koje su svećenici, koji su bili na susretu svećenika Hrvata u Somboru 20.02. 1995. godine, izrazili želju da ih najavimo.

SUBOTIČKA KALVARIJA

- KRIŽNI PUT DJECE - 26.03. 1995. u 15 sati
(u 16 sati: mađarski)
KRIŽNI PUT MLADIH - 02.04. 1995. u 15 sati
(u 16 sati: mađarski)
KRIŽNI PUT - CVJETNICA: 09.04. 1995. u 15 sati
(u 16 sati: mađarski)
KRIZNI PUT - VELIKI PETAK: u 9 sati (mađarski);
u 10 sati (hrvatski)

SELENČA: USKRSNA ISPOVIJED: 08.04. 1995.

BDIJENJE MLADIH U SUBOTICI

Subota uoči Cvjetnice u sjemeništu
"Paulinum" u 19 sati

TRIBINA MLADIH U SUBOTICI

U nedjelju 26.03. 1995. u 18 sati
u KATOLIČKOM KRUGU
Tema: MOLITVA I BRATSKA LJUBAV
Predavač: msgr. MARKO FORGIĆ, Sonta
Gosti: MLADI VJERNICI IZ SONTE
Poslije Tribine ZAJEDNIČKO DRUŽENJE
s mladima iz Sonte u BUNJEVAČKOM KOLU!

DEVETNICE SVETOM JOSIPU

SUBOTICA - ŽUPA SV. ROKA: od 10. do 19.03.,
svaku večer u 17,30 sati

Tema: Dostojanstvo žene

VAJSKA: od 9 do 19.03., svaku večer u 17 sati.

Propovjednici: svaku večer drugi svećenik
iz Subotičke biskupije

VAJSKA

POSVETA CRKVE I NOVOG OLTARA

U nedjelju, 18.03. 1995. godine u 17 sati
Posvetu će obaviti mons. Ivan Penzes,
subotički biskup

ZARUČNIČKI TEČAJ

U Subotici će se prije Uskrsa održati
dva tečaja za zaručnike:

- od 27. do 31.03. na HRVATSKOM JEZIKU
- od 03. do 07.04. na MAĐARSKOM JEZIKU

SLUŠAJTE NAS

(Važi za Suboticu i okolicu)

JEDINA STALNA VJERSKA EMISIJA
NA RADIJU U SR JUGOSLAVIJI

RADIO SUBOTICA - ČETVRTKOM
OD 19 DO 19,15 SATI

KRIŽALJKA

1	2	3	4	5	6	7	8		9
10									
11						12			
13					14		15		
	16			17		18			
19				20					
22		23	24				25		
						27			
28	29					30			31
32									
33				34					

Vodoravno: 1. Marijin zaručnik, 10. Salvetice (dalmatinski), 11. Glavni grad Grčke, 12. Prvi letač, 13. Muško ime, 15. Zemljišta, 16. Vrijeme prije Uskrsa, 19. Prijedlog, 20. Ninoslav, skrać. 21. Lična zamjenica, 22. Koji proučava povijest čovjeka, 26. Barbikin dečko, 27. Stres, 28. Godišnjaci, 30. Materija, 32. Nadosipanja, 33. Grubo sukno, 34. Zaostavština.

Okomito: 1. Kuća, dom, 2. Papina država, 3. Eva, privs. 4. Muški pjevački glas, 5. Šumska kreda, 7. Očevi, 8. Vjerska grupa, 9. Živi na račun drugoga, 14. Basnopolisac, 17. Ismijavanje, 18. Gomile, 19. Prihod, 21. Galamljenje, 23. Tkati, prošlo vrijeme, 24. Auto trke, 25. Pun love, 29. Narodno oslobodilačka borba, srač. 31. Oružani sukob naroda. /Sastavila Nevenka Tumbas/

ZVONIK, Katolički list (mjesečnik). Izdaje: Rimokatolički župni ured sv. Roka, 24000 SUBOTICA, Ivana Milutinovića 52. Telefon: 024/24-740. Glavni i odgovorni urednik: Andrija Anišić; zamjenik glavnog i odgovornog urednika: Franjo Ivanković; tehnički urednik: mr Ervin Čeliković; lektor i korektor: Katarina Čeliković; vinjete: Cecilija Milanković. Uredničko vijeće: Josip Anišić, Stjepan Beretić, Marko Forgić, Vesna Ivanković, Andrija Kopilović, o. Pekanović, Ivan Piuković, Blaženka Piuković, Branko Vaci i Marko Vukov. Tiraž: 3000. List je registriran u Ministarstvu za informacije Republike Srbije, broj: 632-1093/94-03, 20.10. 1994. Tisak: Štamparija "Globus", Otmara Majera 10, Subotica